

Հ Ա Ն Գ Ի Ս Տ

ԳԵՐ. Տ. ՎԱՐԴԱՆ ԱՐՔԵՊՍ. ԳԱՍՊԱՐՅԱՆԻ
(1874—1966)

Երկարատե հիվանդությունից հետո, դեկտեմբերի 16-ին, Լոս-Անժելոսում, 94 տարեկան հասակում, ի Տեր հանգչավ գեր. Տ. Վարդան արքեպս. Գասպարյանը:

Հանգուցյալը, ավազանի անունով Տիգրան, ծնվել է 1874 թվականին, Բրուսա նահանգի Դուրազլալ գյուղում: Իր նախնական կրթությունը ստացել է ծննդավայրի դպրոցում և այնուհետև աշակերտել է Երուսաղեմի հայոց լանքի Ժառանգավորաց վարժարանում՝ 1888—1892 թվականներին:

1898 թվականին Լուսակրոն քահանա է ձեռնադրվել Երուսաղեմի հայոց Տ. Հարություն պատրիարք Վեհապետյանից և Ս. Աթոռում կոչվել է վանական ծառայության:

1901 թվականին հոգևոր հովիվ է նշանակվել իր ծննդավայրում, ուր ծավալել է քարոզչական և կրթական գործունեություն:

1903 թվականին ընտրվել է Բրուսայի թեմի առաջնորդական փոխանորդ և ապա տեղապահ: Այս թեմի վրա իր բարվոք պաշտոնավարության համար Հովհաննես արքեպս. Արշարունուց ստացել է ծախագույն վարդապետի աստիճան՝ 1912 թվականին:

Նույն տարին Տ. Վարդան ծ. վարդապետը մեկնել է Ամերիկա՝ ստանձնելու Կալիֆոռնիայում Ֆրեզնոյի հայոց Ս. Երրորդություն եկեղեցու հովիվությունը, պաշտոն, որը նվիրումով և խղճի մտքը կատարել է անընդմեջ ծառայությամբ մինչև 1933 թվականը: Տ. Վարդան ծ. վարդապետի ջանքերով կառուցվել է Ֆրեզնոյի հայոց Ս. Երրորդություն բարաշեն եկեղեցին՝ 1913—1914-ին:

Այնուհետև հանգուցյալը հովվական պաշտոններ է վարել Դետրոյտում (1934—37 թթ.), Օկլենդում (1937—46 թթ.), Ֆաուրլորում (1946—52 թթ.) և երկու անգամ ընտրվել է առաջնորդական տեղապահ Կալիֆոռնիայի թեմի:

1945 թվականին, որպես պատգամավոր ԱՄՆ-ից, մասնակցել է Մալթր Աթոռում գումարված ազգային-եկեղեցական ժողովին, և հաիսկուպոս է ձեռնադրվել Տ. Տ. Գևորգ Զ կաթողիկոսից:

1948 թվականին Ֆրեզնոյում նշվել է Տ. Վարդան եպս. Գասպարյանի ծննդյան 75 և քահանայության 50-ամյակը: Այս առիթով Ամենայն Հայոց Հայրապետը հորելյար սրբազանին շնորհել է արքեպսյան պատիվ՝ ի

վարձատրություն նրա երկարամյա, նվիրյալ եկեղեցական և ազգօգուտ ծառայության:

1952 թվականից Տ. Վարդան արքեպիսկոպոսը իր հասունացյալ տարիքի պատճառով հրաժարվել է եկեղեցական գործուն ծառայության ասպարեզից:

1955 թվականի աշնանը, երկրորդ անգամ, նա մասնակցել է Մայր Աթոռում ազգային-եկեղեցական ժողովին, որպես պատգամավոր ամերիկահայ թեմի:

1957 թվականին սրբազանը ծանրորեն հիվանդացավ և ամբողջովին մեկուսացավ եկեղեցական-ազգային ծառայության կյանքից:

Վերջին տարիներին Վարդան սրբազանը ապրում էր Լոս-Անժելոսում՝ իր մեծ եղբոր երրորդու ընտանեկան հարկի տակ, մինչև իր մահը:

Տ. Վարդան արքեպիսկոպոսի մահով Հայաստանյայց Առաքելական եկեղեցին կորց-

նում է իր հավատավոր, նվիրյալ, իր կոչման առաքելության բարձրության վրա գտնվող հոգևորականներից մեկին, որը յուրովսան ծառայում էր իր եկեղեցուն և ժողովրդին:

Դեկտեմբերի 18-ին, կիրակի օրը, Մայր Տաճարում, հավարտ ս. պատարագի, Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ, տեղումնեցավ հանգստյան մասնավոր պաշտոն Տ. Վարդան արքեպիսկոպոսի հոգու խաղաղության համար:

Արարողությունից առաջ Մայր Տաճար լուսարարապետ գեր. Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոսը հանդիպեց Վարդան արքեպիսկոպոսին և խոսեց իր հանելով հանգուցյալ սրբազանի կյանք, ուսանելի կողմերը:

Թող Աստված իր անթառամ պսակին արժանացնի հանգուցյալ Տ. Վարդան արքեպիսկոպոսի հոգին՝ դասելով նրան Հայ եկեղեցու նվիրյալ ու հավատավոր հովիվների շարքը:

